

Snickeri

Här i Vexum fanns gott om snickare på 1880-talet. I nästan varje stuga fanns snickare. Stora träd kunde de då få för en 75 öre stycket. De flesta snickarna hade en liten yard-lapp, så de kunde få en ko, men de fick köpa till den skrä. Somliga snickare stod inomhus om vintern, men om sommaren stod de ute i vägen länge. De gjorde utedragsbänkar och soffor, kopperlar som var ungefär 1 halv meter långa och som kallades "luskundlar". De var helt av trä. På beställning gjordes likbänkar, spinnrockar och kardlar. (Rockdejare eller rockgubbar var annars fabrikerat

i Aaby.) Triverkongingen såldes på
marknader. Foder som ej såldes på
marknaden gick så över. Triverna
turhade långa och låga, när de skulle
resa till marknader. En marknads-
resa kunde ta en hel vecka. Det
var så långa rader av marknads-
körare. Några körde med star.

Det förhåller att de körde
ända till Lund och Malvä med
träder och stundom med möbler.

Någon gång de skulle köra
ut med en lopp-träder, gjorde de
en vagn och sedan såldes de
lånade träder och vagn. Dessa
vagnar var dåliga, men på ställen
var det ont om trä. Så gick de
tillbaka hem. Detta var på 1880-
talet.

Stänga köpte sven tytte sig till
såd på slätten, som de hade med
sig hem. Läs sven ärkar, som de
tytte sig till, hade de på årens
rygg, om de sått vagnen.

Flär i Verum gjordes aldrig
några spankorgar men "pärkar-
gar", som såldes till uppköpare
sven tog de med sig korgarna till
marknader.

Sminkarna gjordes också stora
och små skaffar.

Bästare, som gjordes tyko-
kar, fanns i Verum.